

[Helge Adam Møller]

Jeg har alene ét enkelt spørgsmål, men et meget vigtigt spørgsmål, at stille.

Hr. Frank Jensen sagde, at det særlige ved denne nye flertalsregering var, at man havde aftalt et regeringsgrundlag. Og så sagde hr. Frank Jensen: som rækker ud over næste valg. Så vil jeg gerne spørge Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti, og jeg vil godt kigge på de tre ministre, der sidder lige ved siden af statsministeren, når jeg stiller mit spørgsmål: Betyder det så, at Det Radikale Venstre, CD og Kristeligt Folkeparti har bundet sig til at gå til valg sammen med Socialdemokratiet på dette regeringsgrundlag ved næste folketingsvalg?

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil benytte middagspausen til at slå op, hvad fru Pia Kjærsgaard sagde i 1982, da man også skiftede regering uden valg; jeg er ikke helt sikker på, at det var de samme toner, der dengang lød. Selvfølgelig kan der skiftes regering uden valg, når det udvikler sig sådan.

Så vil jeg i øvrigt godt sige tak til hr. Køpke Christensen for konstateringen af, at det ikke er en socialistisk regering. Deri er vi helt enige. Jeg mener faktisk også, det vil være meget vanskeligt at finde noget som helst, der er socialistisk i det regeringsoplæg, der ligger, så tak for den konstatering. Den skal vi huske.

Og så vil jeg gerne sige til SF, at jeg godt kan forstå, at SF er ked af det. Menneskeligt kan jeg bestemt godt forstå det. Nu har SF slået knude på sig selv i flere måneder for at bringe sig i en situation, hvor man var regeringsduelig, og når så situationen kommer, kommer man ikke i regering alligevel. Det har jeg meget ondt af SF for. Det er ikke synd for Danmark, men jeg synes da, at det menneskeligt er synd for SF.

Men nu er situationen altså den, at der er politisk uenighed med SF i Folketinget, og der er så lavet et flertal, som vil noget andet end SF, og det er vi godt tilfredse med. Men med de påstande, som hr. Holger K. Nielsen kommer med om CD og EF, vil jeg gerne bare for god ordens skyld slå fast, at CD står bag Edinburghaftalen. Det er der ingen diskussion om, og derfor kan jeg sådan set ikke forstå, at SF kører skytset så meget frem mod os, for den generelle politik er vi jo enige i med åbenhed

og nærhed. Vi kan få en masse skænderier om den praktiske udformning, men hovedlinjerne er vi enige i.

Vi vil være loyale over for det, der skete 2. juni, selv om vi ikke bryder os om det, der skete 2. juni, og det loyale er selvfølgelig, at Danmark har fået nogle undtagelser, og at Danmark derefter tillader de andre 11 lande at køre videre. Det, der er det afgørende for os i denne sammenhæng, er, at vi ikke har bremsset for de andre. Så ved hr. Holger K. Nielsen også, at vi har givet én garanti til, nemlig at der ikke kan ske nogen ændringer i de forbehold uden en folkeafstemning, og det synes jeg hr. Holger K. Nielsen ser meget bort fra og undervurderer ganske meget. Den garanti har den danske befolkning altså.

Men så må jeg slutte med at sige, at det, vi ikke er gået med til, er, at SF skal give CD mundkurv på resten af vores levetid. Vi vil have lov til på samtlige landets talerstole at tale for, at Danmark efter vores opfattelse på et senere tidspunkt bør gå mere aktivt og mere helhjertet ind i det europæiske samarbejde. Og hvis vi i Danmark kan skaffe et flertal for det i Folketinget og ved en folkeafstemning, så håber vi, at vi kan det; det kan SF altså ikke forhindre os i at gøre. Men vi lever loyalt op til den beslutning, der ligger i forbindelse med lovgivningen efter 2. juni 1992.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Må jeg lige sige til hr. Duetoft, at der er den væsentlige forskel på 1982 og så nu, at i 1982 var der en socialdemokratisk regering, som ikke ønskede at fortsætte. Nu var der en borgerlig-liberal regering, der gerne ville fortsætte, men ikke fik lov til det.

Jeg var stærkt foruroliget over det svar, som hr. Frank Jensen gav på spørgsmålet vedrørende ejerboligerne. Jeg må sige, at jeg blev faktisk stærkt foruroliget. Hvis regeringen får gjort alvor af sine planer om at skære rentefradraget ned, kan det jo ikke undgås, at det fører til et fald i ejendomspriserne; det er også påvist i Personskatteudvalgets redegørelse. Det, der fremgår af hr. Frank Jensens svar, er, at de tusinder af parcelhusejere, som har foretaget en privat opsparing i deres egen bolig, så skal acceptere, at den opsparing simpelt hen bliver udhulet på grund af prisfald som følge af en